

νιακῆς στυπτηρίας, μεμιγμένης με ὀλίγον χρωμικόν ὄξύ. Θερμαίνουσι ἐπὶ πολλὰς ὥρας, μέχρι τοῦ λευκάζοντος ἐρυθροῦ, τὸ ἐκ πλατίνης χωνευτήριον, τὸ ὁποῖον λαμβάνουσιν ἐκ τῶν προτέρων τὴν φροντίδα νὰ τοποθετήσωσιν ἐντὸς χωνευτηρίου πηλίου ἡλειμένου δι' ἀργίλλου. Μετὰ τὴν σφοδρὰν πυράκτωσιν, ἐν τῷ βυθῷ μὲν τοῦ ἐκ πλατίνης χωνευτηρίου εὐρίσκεται τὸ φθοριοῦχον χάλκιον ἀναλελυμένον, ἄνωθεν δὲ τῆς ἐκ πλατίνης πλακός, τῆς τετραπυρηνῆς δι' ἀδιοράτων ὀπῶν, τὸ στῶμα τοῦ ρηθέντος μίγματος σχεδὸν ὀλόκληρον μετεσχηματισμένον εἰς κρύσταλλα ἀπεσπασμένα ἀλλήλων, ἀξίωσημείωτα δὲ διὰ τὴν ἐντέλειαν τοῦ σχήματος αὐτῶν καὶ τὸν ροδόχρου χρωματισμόν.

Ἐννοεῖται, ὅτι ἡ ἐφεύρεσις αὕτη εἶνε μεγάλης ἀξίας, ἀποδεικνύεται δὲ, ὅτι τὸ φθοροδρικόν ὄξύ, ἐνεργοῦν ἐν ὑψίστῃ θερμοκρασίᾳ, συντελεῖ πολὺ εἰς τὸν σχηματισμὸν τῶν τοιούτων κρυστάλλων.

ΟΙ ΤΑΦΟΙ ΤΟΥ ΝΩΕ ΚΑΙ ΤΟΥ ΜΩΥΣΕΩΣ

Εἰς τὴν ἄκραν τοῦ πεδίου τῆς Ἡλιουπόλεως, παρὰ τὸ χωρίον Ζάχλε φαίνεται σωρὸς λίθων, πιθανῶς ἐρείπια ἀρχαίου ὑδραγωγείου, ἅτινα οἱ Μαρωνῖται ἐκλείσαν διὰ περιτειχίσματος καὶ προσκυνοῦσιν ὡς τὸν τάφον τοῦ Νῶε! Ἐκεῖ, λέγουσιν, ἐτάφη ὁ κατασκευαστὴς τῆς κιβωτοῦ κατὰ θερμὴν εὐχὴν, ἣν ἀπηύθυνε τῷ Κυρίῳ, ὅπως ἀναπαυθῆ ὑπὸ τὴν σκιὰν τῶν κέδρων. Ὁ ἰσχυρὸς Σαβαῶθ εἰσῆκουσε τῆς δεήσεως τοῦ προστατευομένου του, καὶ ἐδόθη αὐτῷ ἐν Λιβάνῳ κατάλληλος χώρος πρὸς ταφήν, ἀλλὰ ὀλίγας στιγμὰς πρὶν ἐκπνεῦσῃ ὁ πατὴρ τοῦ Σίμ, Χάμ καὶ Ἰάφεθ, φαίνεται ὅτι ἐδοκίμασε τὸν προδότην αἶνον τοῦ ὄρους καὶ ἐγυμνώθη τὸ δεύτερον ἐνώπιον τῶν κυκλοῦντων αὐτῶν ἀγγέλων. Τὰ Χερουβείμ ἐν ἀποτροπιασμῷ ἀπέστρεψαν τὴν κεφαλὴν καὶ ὁ τιμωρῆσας τὸν Ἀδάμ, διότι ἐτόλμησε νὰ φέρῃ φύλλα συκῆς, ἐπέβαλε τῷ Νῶε παινῆς. Ὁ λόφος ὅστις ὄριστο νὰ δεχθῆ τὸ σῶμα τοῦ ἀμαρτήσαντος, ἐσμικρύνθη, καὶ ὁ τάλας πατριάρχης ἠναγκάσθη καὶ νεκρὸς νὰ διασταυρώσῃ τὰς κνήμας, ὅπως χωρέσῃ ἐντὸς μνημείου μήκους 40 μέτρων!

Τὴν εὐχὴν τοῦ Νῶε φαίνεται ἐπαναλαβὼν καὶ ὁ Μωϋσῆς, διότι καὶ αὐτοῦ τάφοι δείκνυνται ἐν Συρίᾳ.

Πρὸ δύο αἰῶνων, ποιμένες βόσκοντες τὰ ποιμνία των ἐπὶ τοῦ Ἀβαροῦ παρετήρησαν, ὅτι αἰγῆς τινες ἐξηφανίζοντο καὶ ὅτε ἐπέστρεφον ἔφερον ἐπὶ τοῦ ἐρίου των εὐωδίαν μόσχου καὶ λιθωνοῦ. Περίεργον ὅπως ἀνακαλύψωσι τὴν πηγὴν τῶν ἀρωμάτων, ἠκολούθησαν ἡμέραν τινὰ τὰ ζῶα καὶ, ὡς τοῦ θαύματος! εἰσῆλθον ἐντὸς μυστηριώδους σπηλαίου. Προξενούντος τὸ λείψανον τοῦ ἐλευθερωτοῦ τοῦ Ἰσραὴλ! Ὑπὸ τοὺς σταλακκίτας, μέσῳ νέφους θυμαμάτος ἐφαίνετο μνημεῖον, οὐτινος ἡ πλάξ ἔφερε διὰ πυρίνων γραμμάτων τὴν ἀκόλουθον περιγραφὴν:

Μωϋσῆς, δούλος Κυρίου!

Οἱ ποιμένες ἐκπληκτοί, τεθαμβωμένοι, ἔσπευσαν ν' ἀγγείλωσι τῷ πατριάρχῃ τῶν Μαρωνιτῶν τὴν πολυτιμον ἀνακάλυψιν, καὶ οἱ πληθυσμοὶ τοῦ Λιβάνου ἔτρεχον νὰ προσκυνήσωσι τὸν μόνον θνητὸν, ὅστις ἠξιώθη νὰ ἴδῃ τὸ πρόσωπον τοῦ Σαβαῶθ ἐπὶ τοῦ ὄρους Σινᾶ. Ἄλλὰ φεῦ! δὲν ὄριστο νὰ διατηρηθῆ μέχρῃς ἡμῶν τὸ θαῦμα. Ὁ πασᾶς τῆς Δαμασκού, βλέπων ὅτι συνεχεῖς ἐγίνοντο ἐρίδες καὶ ρήξεις μεταξὺ τῶν διαφόρων ἐκκλησιῶν τῆς Συρίας περὶ τῆς τιμῆς τῆς ἀνακαλύψεως, διέταξε νὰ τειχισθῆ ἡ εἴσοδος τοῦ ἱεροῦ σπηλαίου. Οὐδὲν ἦττον καὶ μετὰ τὸν βανδαλισμὸν ἐκεῖνον, δὲν ἐλησμονήθη τὸ λείψανον τοῦ Μωϋσῆος· πολλοὶ ἀφίνουσι τὰ χωρία των καὶ γυμνόποδες πατοῦσι τοὺς γρανίτας τοῦ ὄρους Ἀβαροῦ, ὅπως εἰσπνεύσωσι τὰ ἀρώματα, ἅτινα ἐξέρχωνται διὰ μέσου τῶν ρηγμάτων τοῦ τοίχου.

Ἐν Βηρυτῷ 25 Φεβρουαρίου 1888.

Ν. ΚΑΠΗΓΙΟΛΔΑΣΗΣ

Εἰς τραπέζιτης ἔχασε πέντε μετοχὰς τῆς Πιστωτικῆς.

Ἐξ κέρριος τὰς εἶρε καὶ τῶ τὰς παραδίδει.

— Βλέπετε, τῷ λέγει, πόσο τίμια φέρθηκα.

— Ναὶ φίλε μου, σ' εὐχαριστῶ πολὺ, σὲ συγχαίρω.

— Καλὲ τί νὰ τὰ κάμω τὰ συγχαρητήρια καὶ τὰ εὐχαριστῶ. Νὰ μοῦ δώσητε τὴν ἀμοιβὴν μου τοῦλάχιστον ἐνα δεκαπέντε τοῖς ἑκατόν.

— Τί; δεκαπέντε τοῖς ἑκατόν γιὰ Πιστωτικαῖς! Πάρτε, φίλε μου, κράτησε ταῖς μετοχαῖς, δὲν τῆς θέλω!

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Γνωστὴ τις Κυρία μέλλει ν' ἀπέλθῃ εἰς Ῥώμην.

Ἡ μαῖα ἔρχεται κρατοῦσα ἐν τῇ χειρὶ τὸν μαιευτικὸν αὐτῆς θύλακον. Τὸ ὀκταετὲς τῆς οἰκίας θυγάτριον, ὀνόματι Ἐλίζα, παρακαλεῖ τὴν μαῖαν νὰ δείξῃ τί ἔχει ἐντὸς τοῦ θυλάκου. Ἡ μαῖα θεωρεῖ τοῦτο ἀνάρμοστον καὶ λέγει ἐπομένως:

— «Τὸν θύλακον τοῦτον δὲν πρέπει νὰ ἐγγίσῃς.»

— «Ἄλλὰ διατί δὲν πρέπει;»

— «Ἐντὸς αὐτοῦ φέρω ἐγὼ εἰς ὄλα τὰ καλὰ παιδία τὰ ἀδελφάκια των καὶ τὰς ἀδελφούλας των.»

— «Ἐμὲ βεβαίως δὲν ἔφερες εἰς κανένα.»

— «Καὶ σὲ, εἶπεν ἡ μαῖα, ἥτις τῷ ὄντι καὶ κατὰ τὴν γέννησιν τῆς Ἐλίζας ἐνήργησεν ὡς μαῖα.»

— «Ὅχι, ὄχι, τοῦτο γνωρίζω πολὺ καλά.»

— «Πόθεν λοιπὸν; λέγει ἡ μαῖα μετὰ περιεργίας.»

— «Διότι τότε δὲν ὑπῆρχεν ἀκόμη κανὲν ἀδελφάκι καὶ καμμιά ἀδελφούλα, εἰς τὰ ὁποῖα σὺ ἠδύνασο νὰ με φέρῃς ὡς δῶρον.»

* *

Πρὸ τινος ἐπεσκέφθην οἰκογένειαν φιλικὴν, ἥτις εἶχεν ἡμερόν τινα πελαργόν, ὅστις ἠγαπάτο πολὺ ὑπὸ τῶν παίδων τῆς οἰκογενείας. — καὶ διατί ὄχι, ἀφ' οὗ ἔφερον εἰς αὐτὰ κατ' ἔτος ἐν ἀδελφάκι ἢ μίαν